

Gerçek Mutluluk Sözleri

Aracılığıyla

Mesih'te Büyümek

Bu kitabı kendi kullanımınız için basmak mı istiyorsunuz?
Ya da kitabı kendi cihazınıza indirmek mi istiyorsunuz?

www.learnhisways.com 'da bu çalışmanın
İngilizce ve diğer dillerdeki çevirilerini ücretsiz indirmek için
bulabilirsiniz.

Bu kitabın büyük bir kısmı, Dr. Paul A. Looney'nin Cross Ties: The Beatitudes for Every Believer adlı kitabından kısaltılarak alınmış ve yazarının izniyle kullanılmıştır. Cross Ties adlı kitabı www.amazon.com 'dan satın alabilirsiniz.

© 2017 Life Resources

***Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar!
Bana gelin, ben size rahat veririm.
Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin.
Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm.
Böylece canlarınız rahata kavuşur.
Matta 11:28-30***

İçindekiler

Bu Kitabı Nasıl Kullanabilirsiniz6

I. Giriş

1. Gün – İyileşmek için neye gereksinmemiz var?.....8

II. Ne mutlu ruhta yoksul olanlara

2. Gün – Kim yoksul olmak ister?10

3. Gün – İsa egemenliğini dünyaya getiriyor12

4. Gün – Gurur, Tanrı'nın yaşamımızda işlemesini engeller.....14

III. Ne mutlu yaşlı olanlara

5. Gün – “İyi yas” diye bir şey var mı?.....16

6. Gün – Teselliyi nerede arıyorsunuz?.....18

7. Gün – En İyi Hekim'e gitmek istiyor musunuz?.....20

IV. Ne mutlu yumuşak huylu olanlara

8. Gün – Yaşamınızın denetimini Tanrı'ya verin.....22

9. Gün – Tanrı'nın başkaları aracılığıyla size yardım edeceğine
inanın24

10. Gün – Değişim çoğunlukla yavaştır, ama Tanrı derin çalışır26

V. Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara

11. Gün – İsa bizden tam olarak ne istiyor?28

12. Gün – Doğruluğa acıkmak tam olarak ne anlama geliyor?.....30

13. Gün – İçimizdeki Kutsal Ruh'un gücü.....32

14. Gün – Şeytan'ın yalanlarını boşa çıkarmak için gerçeği
söyleyin!34

VI. Ne mutlu merhametli olanlara

15. Gün – Daha merhametli olmak.....36

16. Gün – Çocukluğunuzda aldığımız yaralar iyileşti mi?.....38

17. Gün – Bağışlamanın derin acısı40

18. Gün – Başkalarını bağışlamak ve bereketlemek için zaman ayırın.....	42
---	----

VII. Ne mutlu yüreği temiz olanlara

19. Gün – Özgürlüğe doğru cesur bir adım atın.....	44
20. Gün – Mesih’in lütfuna iman.....	46
21. Gün – Tanrı’nın yüreğinizi araştırmasına izin verin: Bölüm 1 ..	48
22. Gün – Tanrı’nın yüreğinizi araştırmasına izin verin: Bölüm 2 ..	50
23. Gün – Utancın kökünü kesmek.....	52

VIII. Ne mutlu barışı sağlayanlara

24. Gün – Tanrımız barış sağlayan bir tanrıdır.....	54
25. Gün – İncittiğimiz kişilere karşı dürüstlük.....	56
26. Gün – İsa dünyayı nasıl değiştirir	58

IX. Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere

27. Gün – Zulüm görürken İsa’yla birlikte yürümek.....	60
28. Gün – Mesih’le birlikte dayanacak mıyız?.....	62
29. Gün – Özgür olmak için dua etmek; Tanrı’nın isteğine boyun eğmek	64

X. Son Sözler

30. Gün – Bizi sonsuza dek besleyecek Ekmeği bulmak	66
31. Gün – Minnettar bir yürek geliştirelim.....	68
İnancın Onaylanması.....	70
Bu kitap size yardımcı oldu mu?.....	72
Bu Kitabı Başka Bir Dile Çevirmek İsteyenler İçin Açıklama	73

Bu Kitabı Nasıl Kullanabilirsiniz

İki yol:

1) Tanrı'yla birlikte tek başınıza okumak için.

Bu kitap, tek başını okuyacak olanlar için her gün bir bölüm okunup üzerinde düşünerek 31 günde bitirilecek şekilde hazırlanmıştır.

- **Parantez içinde yazılı olan ayetlere bakmayı** ve okuduklarınız üzerinde düşünmek için zaman ayırmayı unutmayın.
- Verilen ayeti kişisel gelişiminiz için dua ederken bir rehber olarak kullanın.
- Her bölümün sonundaki “Derin Düşünmek ve Yazmak İçin Bir Öneri” başlığıyla ayrılmış yere **kendi düşüncelerinizi yazın**. İlerleyen yıllarda tekrar buraya bakmak isteyebilirsiniz.

2) Küçük bir grupla çalışmak için.

Bu kitabı bir arkadaşınızla birlikte okuyabilir veya bir Kutsal Kitap çalışma grubunda ya da ev toplantılarınızdaki grupla çalışabilirsiniz.

Etkili bir grup çalışması için ilkeler:

- Çalışmaya başladığınızda Tanrı'dan size kendi yolunu göstermesini isteyin.
- Grup olarak toplandığınız her seferinde, ne kadar zamanınız olduğuna bağlı olarak 2 veya 3 bölümü birden okuyabilirsiniz.
- Parantez içinde verilmiş ayetleri okumak için zaman ayırın.
- **Okuduklarımız üzerinde tartışın**. Bir grup çalışmasının etkili olması için herkesin katılımı şarttır; sadece dinleyici olarak katılmayın.
- Grubu yöneten kişi okunan bölümü tek başına “vaaz” verir gibi anlatmamalı, aksine herkesin katılması için yardımcı olmalıdır. Örneğin önce belli bir yer okunur, sonra okunan yerle ilgili sorular sorulabilir ve son olarak öğrenilen konular hakkında herkes kendi fikrini söyleyebilir.
- **Okunan yerler hakkında derin düşünülmesini sağlamak için grubu yöneten kişi şuna benzer sorular sorabilir:** “Bu paragrafta anlatılanları kim yorumlamak ister?” VEYA... “Okuma parçasını sessizce bir dakikalığına okuyun. Rab size okuduklarınız

aracılığıyla neler söylüyor?” VEYA... “Bunu yapmak bizim için neden zordur?”

- Bölümün sonundaki “Derin Düşünmek ve Yazmak İçin Bir Öneri” kısmı grup içinde konuşarak tartışmak için kullanılabilir, ya da istenirse bu kısım ev ödevi olarak verilebilir.
- **Son olarak birlikte dua etmek için zaman ayırın.** Bu çalışmada öğrendiklerinizi yaşamınızda uygulayabilmeniz için Rab’bin size yardım etmesini isteyin.
- En iyisi **sadece grubu yöneten kişinin değil, gruptaki herkesin bir kitabının olmasıdır** (basılı bir kitap ya da dijital bir kopyası). Böylece herkes birlikte okuyabilir.
- Gruptakileri eve gittiklerinde toplantıda çalışılan bölümü tekrar okumaları için teşvik edin. Bir dahaki toplantıya kadar çalışılan yeri **evde aileleriyle ya da arkadaşlarıyla birlikte tekrar okuyabilirler.**

Herkesin bir kitabının olması için: KİTABI ŞURADAN ÜCRETSİZ İNDİRİN: www.learnhisways.com

I. Giriş

1. Gün – İyileşmek için neye gereksinmemiz var?

Derin düşünmek için ayet: “*Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.*” (Markos 2:17)

İsa’ya ilk kez iman ettiğimizde yaşamımızın nasıl bir karmaşa içinde olduğunu bir dereceye kadar biliyorduk. Her geçen yıl imanda büyüdükçe (eğer kendimize karşı dürüst olursak) rahatsızlığımızın aslında sandığımızdan çok daha derin olduğunu fark etmeye başlarız. Evet, İsa yaşamımızda harika bir iş yaptı, ama İsa’nın yaşamımızda yapması gereken daha çok iş var.

Tek bir gecede bu hale gelmediğimizi biliriz. Eğer yaşamımız tek bir gecede bu hale gelmediyse, tek bir gecede onarılması da mümkün değildir. Eğer ruhsal rahatsızlığımız zaman içinde oluşmuşsa, iyileşmemiz de kendisini zaman içinde gösterecektir.

Önümüzdeki günlerde derin düşüneceğiniz konular, “Gerçek Mutluluk” dediğimiz Matta 5:3-12 ayetlerine dayanmaktadır. İsa “*Ne mutlu...*” derken içsel bir mutluluğu ve dinginliği kastediyor. Bu da kendimizi tam, eksiksiz ve rahat hissetme halidir.

İsa’nın karakteri içimizde biçimlendikçe ruhsal olarak da daha sağlıklı olmaya başlarız. Ancak şifa sadece kişisel bir şey değildir. Kendisini ilişkilerimizin iyileşmesiyle de belli eder. İsa’nın karakterinin içimizde biçimlenmesine izin verdikçe zamanla imanlı topluluğumuz da daha çok İsa’nın gücüyle dolacak ve daha otantik olacaktır. Bu sayede gerçek anlamıyla dünyanın ışığı oluruz. (Matta 5:14-16)

Her günlük çalışmada, aşağıdaki sayfada yazılan Matta 5:2-12 ayetleri derin düşünmeniz için verilecektir. Bu ayetleri ezberden söyleyebilir misiniz?

Gerçek Mutluluk

²İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti:

³“Ne mutlu ruhta yoksul olanlara!

Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

⁴Ne mutlu yaşlı olanlara!

Çünkü onlar teselli edilecekler.

⁵Ne mutlu yumuşak huylu olanlara!

Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.

⁶Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara!

Çünkü onlar doyurulacaklar.

⁷Ne mutlu merhametli olanlara!

Çünkü onlar merhamet bulacaklar.

⁸Ne mutlu yüreği temiz olanlara!

Çünkü onlar Tanrı’yı görecekler.

⁹Ne mutlu barışı sağlayanlara!

Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.

¹⁰Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere!

Çünkü göklerin egemenliği onlarındır.

¹¹Benim yüzümden insanlar size zulmettikleri,

yalan yere size karşı her türlü kötü sözü s

öyledikleri zaman ne mutlu size!

¹²Sevinin, sevinçle coşun!

Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür.

Sizden önce yaşayan peygamberlere de

böyle zulmettiler.” (Matta 5:2-12)

II. Ne mutlu ruhta yoksul olanlara

2. Gün – Kim yoksul olmak ister?

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.*” (Matta 5:3)

İlk Gerçek Mutluluk, kötü olarak gördüğümüz bir şeyin aslında iyi olabileceğini vurguluyor. İsa bununla aslında şunu demek istiyor: “En mutlu ve en talihli kişiler aslında umutsuzca bir yoksunluk içindedir.”

İlk bakışta bu çok anlamsız geliyor. Ruhumuz bizim Tanrı’ya en çok benzeyen parçamız olduğu için, ruhta zengin olmak bize daha iyi gibi görünür. Ancak bizim insan ruhumuz Tanrı’ya en çok benzeyen parçamız olduğu için, aynı zamanda tanrıçılık oyunu oynamaya çalışan parçamızdır. Tanrı bize özgür irade verdi. İstedığımız şeyi yapmayı seçebiliriz.

Çoğu zaman çok başarılı olan kişiler uzun bir süre boyunca her şeyi kontrol altında tutabilen kişiler gibi görünürler. Yaşamlarını, kendi “krallıklarını”, çok iyi idare edebilirler. Dünyanın kendilerine sunduklarıyla çok memnun olduklarından sahip olabildikleri de sadece bunlardır. Arabaları, evleri, iyi bir yaşamları vardır ve bazen onları kıskanmamak elde değildir. Ancak eğer yüreğimiz Göksel Egemenliğe aitse, maddesel şeylerde mutluluğu bulmamız mümkün değildir.

İsa bize ruhu ezgin olanların, yaşamlarına bir düzen veremeyenlerin Kendi Egemenliği için en iyi adaylar olduğunu söylüyor. İyi haber şudur ki, Tanrı bizi severek kabul ediyor:

*RAB gönlü kırıklara yakındır, ruhu ezginleri kurtarır.
(Mezmur 34:18)*

Tanrı’ya gücümüz olmadığını itiraf edersek, O’na gitmek için önümüzde yepyeni bir yol açılır. İnanetin anlamını daha iyi öğreniriz.

İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı’nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. (Efesliler 2:8-9)

3. Gün – İsa egemenliğini dünyaya getiriyor

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.*” (Matta 5:3)

İsa, ruhta yoksul olanların “Göklerin Egemenliğini” alacaklarına söz veriyor. Açıkça onların cennete gideceklerini mi söylemek istiyor?

Müjde kitaplarını (Matta, Markos, Luka, Yuhanna) dikkatlice okursak İsa’nın sık sık Göklerin Egemenliğinden bahsettiğini fark ederiz. Bazen buna Tanrı’nın Egemenliği de der. Vaaz vermeye başladığında İsa şöyle dedi:

“Zaman doldu, Tanrı’nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, müjdeye inanın.” (Markos 1:15)

İsa’nın gelişiyle Tanrı’nın Egemenliği de dünyaya gelmiş oldu ve her şey değişmeye başladı!

İnsanlar çok uzun zaman boyunca baskıcı dünyasal krallıkların ve ayrıca Şeytan’ın ve günahın köleliği altında yaşadılar. İsa, Tanrı’nın Egemenliğinin Kral olan kendisinin aracılığıyla geldiğini duyurdu. Diğer krallıklar O’nun önünde eğilecekler. (Vahiy 17:14’e bakın.)

İsa, hastalıkları iyileştirerek, cinleri kovarak, fırtınaya dinmesini buyurarak, yiyecekleri binlerce kat çoğaltarak ve hatta ölüleri dirilterek dünyadaki yetkisini gösterdi. Çarmıh üzerinde ölürek ve sonra dirilerek Şeytan’ı, günahı ve ölümü yendi. Mezar bile İsa’yı yenemedi.

Eğer ruhsal olarak yoksul ve kayıp olduğunuzu itiraf eder ve İsa’yı Kurtarıcınız ve Efendiniz olarak kabul ederseniz hemen O’nun Egemenliğine girersiniz, öldüğünüzde değil. Krala aitsiniz! Ve tıpkı müjde kitaplarında anlatılan değişiklikler gibi sizin yaşamınız da değişmeye başlayacak! Kutsal Ruh yaşamınıza yeni bir biçim vermeye başlayacak. Bu çalışma, bu gibi değişikliklere hazırlanmanız için size yardım edecek.

4. Gün – Gurur, Tanrı'nın yaşamımızda işlemlerini engeller

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.*” (Matta 5:3)

İsa, kim olduğunu gösteren yetkisini hastaları iyileştirerek, insanları cinlerden özgür kılarak ve başka mucizeler yaparak kullanmış olsa da insanları istemedikleri halde kendisinden öğrenmeleri için zorlamadı. Yine de kendi zamanındaki gururlu din bilginlerini uyardı:

“Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahişeler, Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar.” (Matta 21:31)

Din bilginleri böyle “günahkârları” küçümserlerdi ve İsa'yı da onlarla yemek yediği için yargılamışlardı. Ama tam da böyleleri günahkâr yollarından tövbe eden ilk kişilerdi. Bunlar, Tanrı'ya olan gereksinimlerini itiraf eden ve İsa'nın ayaklarının dibinde oturan, ruhta yoksul kişilerdi. İsa, bu insanların Tanrı'nın önünde yüceltileceğini söyledi; kendini üstün gören yazmanların ve Ferisilerin değil. İsa, Tanrı'nın ve diğerlerinin önünde kendini yücelten herkesin alçaltılacağını, kendini alçaltan herkesin de yüceltileceğini öğretti (Luka 18:9-14).

Eğer kendinizi Tanrı'nın ve başkalarının önünde alçaltmadan yaşamınızı idare edebileceğinizi sanıyorsanız, bu tutumunuz, ruhta yoksul olmanın tam tersidir. Tanrı'nın yolunu aramaksızın kendi egemenliğinize tutunuyorsunuz demektir. Ancak eğer her şeyin kontrolümüz altında olduğunu sanıyorsak, kendi kendimizi kandırıyoruz demektir. Evet, Tanrı bize belli miktarda kontrol etme gücü ve sorumluluğu verdi. Ama İsa şunu açıkça belirtir: “... *Bensiz hiçbir şey yapamazsınız*” (Yuhanna 15:5).

Yaşamımızdaki değişim, Mesih'e dayanmayı öğrendiğimiz zaman başlar. Ruhta yoksul olanlar, kendi doğruluklarının Tanrı'nın önünde “kirli bir bez parçası” gibi olduğunu itiraf ederler (Yeşaya 64:6). Yaşamlarının her alanında – hem kurtuluşları hem de yaşamlarındaki günlük değişim için – Tanrı'ya gereksinimleri olduğunu anlarlar. İmana dayandığımızda değişim de başlar. Tükenmişlik noktasına ulaştığımızda, Tanrı bizi güçlendirmeye hazırdır.

III. Ne mutlu yaşlı olanlara

5. Gün – “İyi yas” diye bir şey var mı?

Derin düşünmek için ayet: *“Ne mutlu yaşlı olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler.” (Matta 5:4)*

Kulağa çok tuhaf geliyor, değil mi? Sanki İsa yine bizde olumsuz duygular uyandıran şeyler hakkında olumlu düşünmemizi istiyor gibi. Yaşlı olmanın genellikle sadece cenaze törenlerine has bir şey olduğunu düşünürüz. Ama yaşlı olmak sadece ölümler karşısında hissedilen bir şey değildir, İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişine kadar yaşamımızın bir parçasıdır.

Bizler düşmüş bir dünyada yaşıyoruz. Kusurlu bir yerde yaşayan kusurlu kişileriz. Bu nedenle hatalar yaparız ve acı çekeriz. Gerçek budur ve İsa hiçbir zaman gerçeklerden kaçınmaz. İsa, eğer yaşamımızı anlamlı bir şekilde yaşayacaksak, kayıpları ve yürek acısını da yaşamamız gerektiğini bilir. Bizi bu gerçekle doğrudan yüzleşmeye teşvik eder. Kayıplarımızla içtenlikle yüzleşmemizin bizim yararımıza olduğunu bilir.

Bilge kişinin aklı yas evindedir, akılsızın aklıysa şenlik evinde. (Vaiz 7:4)

Fakat yas evi hiç de çekici bir yer değildir. Böyle bir yerden kaçmak isteriz ve çoğunlukla da acıdan kaçınmak için kendimizi geçici mutluluklarla meşgul ederiz. Oysa yas tutmak, acıya karşı takılabileceğimiz en iyi tutumdur. Yas, bizim için değerli olan bir şeyi kaybettiğimiz farkına vardığımızı gösterir. Bu kayıp, bazen kendi günahımız nedeniyle oluşmuştur, bazen de bize karşı yapılan bir günah nedeniyle.

Yas tutmak bizi, üzüntü, acı, kızgınlık ve hayal kırıklığı aracılığıyla gelen kabullenememekten kurtarıp (*“Bu neden benim başıma geldi?”*) dinginliğe götürür. Biraz zaman alsa da bu bizi üzüntü ve kedere gömülüp sürekli geçmişte yaşamaktan kurtarır; yaşama devam etme gücü verir.

6. Gün – Teselliyi nerede arıyorsunuz?

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu yas tutanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler.*” (Matta 5:4)

Bir adam, ailesinden birinin açtığı kendisinde yaralar nedeniyle son derece kederliydi. Bir arkadaşı ona “Ağlamak için izin veriyor musun?” diye sordu. Arkadaşı, bu adamın acısını çok derinlerde içinde taşıdığını ve Mesih’e vermediğini görmüştü.

Düzenli bir şekilde içinizde hissettiğiniz şeyler hakkında düşünmeyi engelliyor musunuz?

Bir çoğumuz çocukluğunda çevresinden içindeki üzüntüyü bastırmasına neden olacak sözler duymuştur. “Ağlamayı kes, yoksa sana seni gerçekten de ağlatacak bir şey veririm!” Özellikle de çocukken derin bir travma yaşamış olanlarda acı, bir gün unutulacağı umuduyla çok derinlere itilmiştir.

Ancak Tanrı’nın yas tutma aracılığıyla sağladığı şifa süreci olmadan, acı verici yaralar yetişkinliğe kadar devam eder. Rahatlamak isteriz ve böylece çoğunlukla acıyı uyuşturmak için günahlı alışkanlıklar geliştiririz. Bazıları için bu alkol ve uyuşturucu bağımlılığıdır. Başkaları için pornografi olabilir.

Bazıları teselliyi aşırı yemek yemede veya kontrolsüzce alışveriş yapmada ararlar. Kimileri saatlerce televizyon seyrederek ya da video oyunları oynayarak yaralı ruhlarını görmezlikten gelmeye çalışırlar. Bazıları kederlerini yıllar boyunca yaptıkları aşırı çalışmanın altına gömerler. Fakat acı her durumda orada kalmaya devam eder. Bütün bu bağımlılıklar beynimizin içine kök salarlar. Sağlıklı bir yaşamla olan bağlarımızı koparırlar.

Aklımızda yarattığımız bir put Tanrı’nın yerine geçer. Mutlu bir yaşam için ona sahip olmamız gerektiğini düşünürüz. Putlar, eğer kendimizi onlara verirse acıdan geçici bir süre kurtulmamızı sağlarlar. Böylece kendimizi Tanrı’ya vermemize engel oluştururlar. Tanrı bizim acılarımızın kaynağıyla ilgilenmemizi ister. Bizi gerçekten rahatsız eden şey nedir ve acıyla nasıl başa çıkabiliriz?

*Bütün kaygılarınızı O’na yükleyin, çünkü O sizi kayırır.
(1. Petrus 5:7)*

Derin bir iyileşme ve teselli bulmak için Rab’be yöneldiğimiz zaman “putlarımıza” hayır deme gücünü bulabiliriz.

7. Gün – En İyi Hekim’e gitmek istiyor musunuz?

Derin düşünmek için ayet: *“Ne mutlu yaşlı olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler.” (Matta 5:4)*

Bir keresinde korkunç bir ağrısı olan bir futbolcu doktora gitti. Sırtında kocaman, iltihaplı bir çıban vardı. Çıbanın ortası beyaz, kenarları parlak kırmızıydı.

Doktor bu olayı şöyle anlattı: “Çıbanın kesilip açılarak temizlenmesi gerektiğini biliyordum, ama bunun dayanılmaz bir acı vereceğini de biliyordum. Fakat genç adam acı verecek olan bu tıbbi müdahalenin yapılmasına hazırdı. Böylece gözlerini kapattı ve yapmam gereken şey için kendini hazırladı. Birkaç gün içinde sırtı iyileşti.”

Hiçbirimiz acıyı sevmeyiz. Ya bir sorunumuz olduğunu kabul etmeyiz, ya da onunla karşılaşmayı erteleriz. Ama tıpkı bu futbolcu gibi bir karar vermemiz gerekir. İsa’nın, yani En İyi Hekim’in, yaramızı açıp iyileştirmesi için izin verebiliriz, ya da acıyı günahlı alışkanlıklarla uyuşturmaya devam edebiliriz.

“Yaşlı olmak” değişik şekillerde dışa yansıtılabilir. Ancak bu her seferinde içimizde çok derinlerde olan duygularımızı kabul etmekle başlar ve bu da kaybettiğimiz şeyden dolayı yas tutmamıza neden olur. Bazıları eğer ağlamaya başlarsa hiç duramamaktan korkarlar.

Bazıları, kötü bir şey yapmaktan korktukları için, kendilerine karşı işlenmiş olan günahların neden olduğu birikmiş kızgınlıklarıyla yüzleşmekten kaçınırlar. Ama 5. günkü çalışmada da belirtmiş olduğumuz gibi, İsa gerçeklerle yüzleşmemizi ister.

Kendi işlediğimiz günahlardan dolayı kederlenip yas tutmamız iyidir, bununla birlikte başkalarının bize karşı işledikleri suçların neden olduğu korkunç bir acıları inkâr etmemek de önemlidir.

Şunu unutmayın... İsa yas tutmanın iyi olduğunu ve yas tutup kederlenmenin bizi teselliye götüreceğini söylüyor. Başlamak için O’na yeterince güvenebilir misiniz?

IV. Ne mutlu yumuşak huylu olanlara

8. Gün – Yaşamınızın denetimini Tanrı'ya verin

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.*” (Matta 5:5)

Hepimiz özgürlük içinde yaşamak isteriz. Ama gerçek özgürlük nedir? Sınırların bizi özgür yaptığını anlamamız çok zordur! Örneğin demiryolunun rayları trenin nerede gidebileceğini belirlerler. Trenin bu raylar üzerinde kalması hem trenin hem de içindekilerin güvenliği için gereklidir.

Yumuşak huylu olursak uygun sınırları kabul ederiz ve hatta onlardan hoşlanabiliriz. Her şeyi kendi bildiğimiz gibi elde etmek zorunda değiliz. Mezmur 119:32'yi şöyle çevirmek de mümkündür:

Yüreğimi özgür yaptığın için buyrukların doğrultusunda koşacağım.

Tanrı'nın istediği yolda gitmeyi kabul etmek özgürlük ve güç verir!

Bu ayette geçen yumuşak huylu sözcüğünün Grekçesi PRAUTES'tir ve “denetim altına alınmış güç” anlamına gelir. Eğer bir at nazik ve uysal olacak şekilde eğitilmişse, binicisine karşı hassas davranır. *Prautes* sözcüğü bu nazik ve hassas tutumu ifade eder.

Yumuşak huyluluk, kendi düşünce, inanç ve davranış biçimimizden dönüp Tanrı'nın yolunu izlememiz anlamına gelir. Tanrı'nın yolu, Kutsal Ruh tarafından yönlendirilmeyi öğrendiğimiz yoldur. (Romalılar 8:12-14'e bakın.) Bazılarımız Tanrı'yla yaşamak ister, ama gerçekten değişmek istemez. Bu, şöyle dua etmek gibidir: “Senin isteğin olsun, kendi yolumda gideyim.” Bizler bağımsız ruhumuzdan vazgeçmeye hazır değiliz.

Bağımsız bir ruhun Tanrı'nın Egemenliğini oluşturmada bir yeri yoktur. Tanrı tamamen bizim iyiliğimizi ister, ama biz yaşamlarımızı tamamen O'na vermedikçe yaşamlarımızda fazla bir şey yapamaz.

Sonra hepsine, “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin” dedi. (Luka 9:23)

9. Gün – Tanrı'nın başkaları aracılığıyla size yardım edeceğine inanın

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.*” (Matta 5:5)

Yumuşak huyluluk, sadece yaşamlarımızda Tanrı'ya güvenmek anlamına gelmez. Tanrı'ya güvenmenin en zor yanlarından biri de Tanrı'nın yaşam yolculuğumuzda bize yardım etmesi için başka birini kullanacağına güvenmektir. Eğer geçmişte birileri tarafından hayal kırıklığına uğratılmış, kandırılmış veya yaralanmışsak neden şimdi bir başkasına güvenelim?

Yaşam yolculuğumuzda, bize yardım etmeleri için başkalarına güvenmek her zaman kolay değildir, ama bu Tanrı'nın yoludur. Tanrı sık sık bize yardım etmek için başkalarını kullanır ve bizden birbirimizin yükünü taşımamızı ister (Galatyalılar 6:2). Tanrı, imanda olgun olanları, bizi çekip kaldırmaları ve bize yol göstermeleri için kullanır. Bizden daha genç olan imanlılar bile bize yardım edebilirler.

Yumuşak huyluluk bize iyi bir etkide bulunur. Başkalarının yönlendirişini kabul etmek, dışarıdan gelecek yardıma gereksinmemiz olduğunu bildiğimizi gösterir. Onların bizden daha akıllı ya da daha ruhsal olduklarını göstermez. Onların yönlendirişini kabul ederiz, çünkü Tanrı'nın yaşamımızda onlar aracılığıyla işlediğine inanırız. Bir beden hiçbir üyesi diğer üyesine “Sana ihtiyacım yok” demez (1. Korintliler 12:21).

Bu harika gerçeğin ruhumuzda kök salmasına izin verirsek Mesih'in bedeninde de harika bir şey olacaktır. Bu dünyada, dünyanın gidişine göre değil, bambaşka bir şekilde yaşarız. Dünya bizim Tanrı'ya ve birbirimize karşı nasıl içtenlikle, alçakgönüllülükle ve sevinçle bağımlı olduğumuzu görür. Böylece sağlıklı bir toplum oluruz! Bunu gören birçok kişi Mesih'e gelecektir.

10. Gün – Değişim çoğunlukla yavaştır, ama Tanrı derin çalışır

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.*” (Matta 5:5)

Son iki günkü çalışmada yumuşak huyluluğun ne olduğuna baktık. Peki yumuşak huyluluk nasıl kişiliğinizin bir parçası olabilir? Güçlü isteklerimizin, tıpkı başkası tarafından yönetilmek istemeyen vahşi bir at gibi Tanrı'nın yoluna kaşı direndiğini fark etmiş olmalıyız. O halde nasıl değişebiliriz? “Tanrı'nın denetimi altında O'nun gücünü” sonuna kadar yaşamak (yumuşak huyluluğun başka bir tarifi) kolay değildir. Ama hayal kırıklığına uğradığımızda İsa'nın da yumuşak huylu olduğunu unutmayalım. İsa her zaman Baba'sını memnun edecek şekilde yaşadı. Biz de İsa gibi olmak istiyoruz, değil mi? (Yuhanna 8:29'a bakın.)

Elçi Pavlus Galatyalılar 5'te yumuşak huyluluğu Kutsal Ruh'un ürünü olarak sıralar. (Galatyalılar 5:22-23) Şunu hatırlamak ne kadar da önemlidir: İsa'nın kişiliği, içimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla içimizde biçimlenmiştir. Bu, bizim hiçbir şey yapmadığımız ve sadece İsa bizi değiştirdi diye pasif olarak beklediğimiz anlamına mı gelir? Gerek İsa gerekse elçiler Yeni Ahit'te açıkça gösterirler ki, biz kendi üstümüze düşeni aktif olarak yapmalıyız, ama bunu içimizde inşa edecek olan Tanrı'dır.

Bazen İsa'nın bizi bir anda değiştirmesini dileriz, oysa biz İsa'da kalmaya devam ettikçe yıllar içinde İsa'nın kişiliği bizim içimizde biçimlenir. (Yuhanna 15:1-8'e bakın.) İsa'nın bize öğreteceği çok şey var. Böylece içimizdeki vahşi atı denetlemeyi öğrenerek Tanrı'nın Ruhuna duyarlı kalmaya devam ederiz. Zamanla İsa'nın yumuşak huyluluğunun iyi olduğunu hissetmeye başlarız. O'na ait olduğumuz için memnunuzdur. Geriye bakar ve Tanrı'nın bizi getirdiği bu yeni yer için O'na şükrederiz.

İsa'nın verdiği sözü hatırlayın: kararlı ve zorlu kişiler dünyayı miras almayacaklar. Tanrı'nın dünyayı yumuşak huylu kişilere vereceği gün yaklaşmakta. Haleluya! Yumuşak huylu kişi bu günün gelmesini sabırla bekler ve bunun için içtenlikle dua eder (Matta 6:10).

V. Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara

11. Gün – İsa bizden tam olarak ne istiyor?

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar.*” (Matta 5:6)

Yuhanna 4’te İsa’nın Samiriye’deki bir su kuyusunun başında karşılaştığı bir kadınla yaptığı konuşma yazar. İsa konuştuğunda sözleri kadına umut vermişti. İsa kadının geçmişini, ne kadar mutsuz olduğunu, nasıl sık sık eş değiştirdiğini ve kendisini mutlu edecek hiçbir şey bulamadığını biliyordu. Ama İsa ona şöyle dedi:

“Eğer sen Tanrı’nın armağanını ve sana, ‘Bana su ver, içeyim’ diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O’ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi.” (Yuhanna 4:10)

Bu dördüncü Gerçek Mutluluk bizi boyun eğip kendimizi teslim etme durumundan alıp İsa’yı daha yakından tanıyacağımız bir yere getirir; İsa’nın vereceği yaşam suyuna susarız. İsa’ya bakarak Tanrı’nın karakterini içselleştiririz. Yanlış bir şey yapmaktan kaçınma düşüncesine odaklanmak yerine, içtenlikle doğru olanı yapmaya odaklanırsınız.

Yalnızca günahımızı denetlemeye çalışmanın ötesine geçeriz ve korku ve suçluluk duygularıyla değil, sevgiyle hareket ederek dikkatimizi daha çok İsa gibi olmaya odaklarız. Bu da gerçek anlamıyla doğruluğa acıkıp susamaktır. Mesih’in kendisiyle olmak bizi tam anlamıyla tatmin eder.

Kırık bir kalple Tanrı’ya gelip acılarımızı O’na verdiğimizde, Tanrı bize kucak açar (Matta 5:3-4). Kendi yaşamımızdan O’na dönmemiz ve O’nun isteğine boyun eğmemiz O’nu memnun eder (Matta 5:5). Ama eğer bizim en derin arzumuz Mesih’in kişiliğinin içimizde yerleşmesi ve O’nunla her gün dostluk içinde yürümek olursa, Rab olağanüstü bir sevinç duyar! (Matta 5:6) Siz de buna acıkıyor ve susuyor musunuz?

12. Gün – Doğruluğa acıkmak tam olarak ne anlama geliyor?

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar.*” (Matta 5:6)

Tarsuslu Saul, Yasa dinine uyarak ve Mesih İnanlılarına zulmederek yaşadığı bir yaşamdan sevinç, özgürlük ve barış dolu bir yaşama geçti. İsa’ya iman ederek yaşamayı keşfetti. Günahının bedeli olarak Mesih’in çarmıhta öldüğü gerçeğine tam anlamıyla güvendi. İnsanları veya Tanrı’yı hoşnut etmeye çalıştığı dini gayretleriyle değil, iman aracılığıyla Tanrı tarafından kabul edildiğini ve tamamen bağışlandığını biliyordu. Bizim şimdi Elçi Pavlus diyeceğimiz Saul şöyle yazdı:

Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma yasa aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu. (Galatyalılar 2:21)

Bu günkü çalışmada geçen Gerçek Mutluluk'ta İsa, Tanrı'yı bulmak için dini kuralları harfi harfine yerine getirmekle gelen doğruluğa duyulan açıklıktan bahsetmiyor. Kendi çabamızla Tanrı'yı aramamız bizi her zaman hayal kırıklığına uğratar ve ruhsal olarak boştur. İsa bizim ruhsal olarak dolu olmamızı ister. Gerçek yaşam için O'na gitmeliyiz (Yuhanna 6:35).

Pavlus, Filipililer 3'te geçmişte dini mirasına ve çabalarına nasıl güven duyduğundan bahsediyor. Bunların ona Tanrı'nın önünde özel bir konum verdiğini düşünüyordu. Daha sonra şöyle yazıyor:

Ama benim için kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım. Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum... (Filipililer 3:7-8)

Pavlus, Mesih'in lütfunun karşılıksız bir armağan olduğunu anladığında, Tanrı'yı bulmak için bütün dikkatini yasayı uygulamaya vermekten vazgeçti. Mesih'in karşılıksız olarak verdiği yaşam suyundan kana kana içmeye başladı. İsa'dan daha da fazla istedi. Bir yandan Mesih'e dayanmayı öğrenirken diğer yandan da dinsel

13. Gün – İçimizdeki Kutsal Ruh'un gücü

Derin düşünmek için ayet: *“Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar.” (Matta 5:6)*

İsa doğruluğa acıkıp susayanların doyurulacaklarına söz veriyor. Ama eğer yüreklerimiz bölünmüşse O'na acıkabilir miyiz? Bazen geçmişimizin kuru, bayat ekmeğine geri döneriz. Eski yaşam biçimimiz bizi çok güçlü bir şekilde kendine çekebilir. İsa ve elçiler bize benliğin Ruh'a karşı savaştığını ve bizim bu savaşta pasif kalmamamız gerektiğini söylerler (Galatyalılar 5:17 ve Efesliler 4:22-24).

Bu günlük savaş, sık sık mücadele ettiğimiz günahların farkında olmayı ve bizi ayartan fırsatların önünü kesmeyi gerektirir (Matta 5:29). Ancak kötü alışkanlıklardan ve etkilerinden kurtulmamız yeterli değildir; yıkıcı alışkanlıklarımızın yerine sağlıklı, yapıcı alışkanlıklar edinmemiz de gerekir (Koloseliler 3:9-10).

Savaş çok şiddetlidir ve bazen düşeriz. Bu durumda temel gerçeklere dönmemiz gerekir. Müjde iman eden herkesin kurtuluşu için Tanrı gücüdür (Romalılar 1:16-17). Biz ne kendimizi kurtarabiliriz ne de kendi gücümüzle kendi yolumuzu değiştirebiliriz. İsa bu dünyaya doğru kişileri değil, zavallı günahkârları kurtarmaya geldi (Markos 2:17; Romalılar 7:14 ve 8:2). Kurtuluş derin bir iştir. Tanrı önünde haklı çıkarılabilmemiz için tek yol olan çarmıha bakmalıyız. Aynı zamanda isteklerimizi ve davranışımızı değiştirmesi için Kutsal Ruh'un gücüne gereksinim duyarız. Bu nedenle Pavlus, Ruh'ta doğanların 'Ruh'la dolmaları" gerektiğini söyler (Efesliler 5:18-20). Mesih'in yaşamı, Mesih'in sevinci, Mesih'in zaferi bizim günlük gücümüzdür.

Diğer imanlılardan Tanrı'nın Ruh'uyla dolmanız konusunda dua etmelerini istediniz mi hiç? Her gün Tanrı'nın Sözü'yle düşüncelerinizi yeniliyor musunuz?

14. Gün – Şeytan’ın yalanlarını boşa çıkarmak için gerçeği söyleyin!

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar.*” (Matta 5:6)

Doğruluğa acıkıp susamak, Mesih’in karakterini edinmemiz konusunda ilerlememizi sağlar. Buna henüz tam olarak ulaşamadık, ama bizim Tanrımız “var olmayanı buyruğuyla var eden bir Tanrı’dır” (Romalılar 4:17). Mesih’in doğruluğunun bize karşılıksız olarak verildiğine iman etmek bizi değiştirir. O’nun kişiliğini içimizde biçimlendiren güç budur.

Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşarız (2. Korintliler 5:6-7). İman sayesinde Tanrı’nın vaatlerinin gerçek olduğunu, bunlar gerçekleşmeden önce de onaylarız. Dikkatimizi görünen şeylerden çevirip görünmeyen şeylere yönlendiririz. Tanrı’nın içimizde yapmaya başladığı işi tamamlayacağına iman ederiz ve hayata bakışımız değişir.

Mahkûmiyeti reddetmeye başlayınca (Romalılar 8:1), düşüncelerimizde Şeytan’ın sesini daha iyi fark ederiz. Kutsal Kitap ona “suçlayıcı” der (Vahiy 12:10). Gece gündüz bizi Tanrı’nın önünde suçlar. Onun en güçlü taktiklerinden biri aklınızı olumsuz düşüncelerle doldurmaktır.

Onun yalanlarına nasıl karşı koyabiliriz? Bunu İsa’nın çöldeyken yaptığı gibi yaparız (Luka 4:1-13). İsa, Şeytan kendisine her saldırdığında Tanrı’nın Sözü’ndeki gerçekleri söyledi. İmanlılar da düşüncelerinde yenilenmek için İsa’yı örnek alarak Tanrı’nın gerçeklerini akıllarında tutmalı ve kimliklerinin bir parçası yapmalıdırlar.

Şeytan nasıl ki çölde İsa’nın kimliğini sorguladıysa, aynı şekilde Mesih’te olan bizlerden de nefret eder. Tanrı’nın bizim için yaptıklarına inanmamızı istemez. Tanrı’nın Sözü’ne bağlı kalmak bizi korur.

Kitabın sonundaki ek kısmında ezberleyip kimliğinizin bir parçası yapabileceğiniz gerçekler vardır (70. sayfaya bakın). Kutsal Yazıları okursanız bunlar gibi daha pek çok ayet bulacaksınız. Bunları öğrenin, kendiniz için söyleyin ve onlara bağlı kalın. Tanrı’nın gerçekleri yaşamınızı değiştirecek (Yuhanna 8:31-32).

VI. Ne mutlu merhametli olanlara

15. Gün – Daha merhametli olmak

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar.*” (Matta 5:7)

Kurtarıcımızın bize gösterdiği lütuf aracılığıyla umut ve teselli bulmuş kişiler olarak, bu lütfu Tanrı'nın önümüze çıkardığı kişilerle paylaşırız. Mücadele eden kardeşlerimize elimizi uzatırız ve bizde az olanı onlarla paylaştığımız zaman Tanrı bize daha fazlasını verir.

Tanrı, başkalarına daha fazla verdikçe kendimiz için daha fazlasını bulacağımızı bilir. Elbette Tanrı'nın iyiliğini alma kapasitemiz, bir fincanın okyanusu alma kapasitesi gibidir. Ancak biz Tanrı'nın iyiliğinin bizim aracılığımızla akmasına izin verirse bir fincandan çok bir boruya benzeriz. Böylece eğer Tanrı'nın lütfunun sizden başkalarına akmasına izin verirseniz, Tanrı'nın lütfu da size doğru daha fazla akacaktır. Tanrı'nın iyiliğinin sizden başkalarına akmasından hoşlanacaksınız. Gerçekten de İsa vermenin almaktan daha büyük mutluluk olduğunu söyler (Elçilerin İşleri 20:35).

Kendi ruhumuzu ne kadar iyi bilirsek, başkalarının günahlarını ve hatalarını da o kadar iyi anlayabiliriz. Onların hikâyelerini dinlerken insanları neyin umutsuzluğa ve yalnızlığa sürüklediğini ve neden bazılarının bağımlılığa ve kötü davranışa başvurduğunu gittikçe daha iyi bir şekilde anlarız. Biz onlardan “daha iyi” ya da “daha kötü” değilizdir. Yürekerimizi Tanrı'nın lütfunun akması için açtığımızda suçlamalarımız ve ön yargılarımız kalkar. Bütün insanların birbirine benzediğini görürüz.

Hiç ayırım yoktur. Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. İnsanlar sadece İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar... (Romalıları 3:22-24)

16. Gün – Çocukluğunuzda aldığınız yaralar iyileşti mi?

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar.*” (Matta 5:7)

Bağışlama, bize karşı işlenmiş olan günahların açtığı yaraların iyileşmesine giden yoldur. Bu günahlar bazen çocukluğumuzda yaşadığımız olaylara dayanır.

Aile üyelerimiz ya da okul arkadaşlarımız bizimle sürekli alay etmiş olabilirler. Evde yaşanan tartışmalar, boşanma, bize karşı uygulanmış fiziksel taciz – bütün bunlar duygusal hasarlara yol açarlar. Ayrıca alkol ve uyuşturucu bağımlılığı, cezai suçlar işleme gibi utanç verici “aile sırları” kendimizi sevmeye değer hissetmemeye yol açar.

Cinselliğimiz de hasara uğramış olabilir. Tanrı cinselliği çok güzel yarattı; onu bir karı kocanın birbirlerine çok yakın olmalarını sağlayan bir armağan olarak yarattı. Ancak cinsellik, çocuklara cinsel tacizde bulunmak için kullanılırsa çocuklar psikolojik ve duygusal olarak zarar görürler. Bu onların Tanrı’yla ve diğer insanlarla olan ilişkilerine de yansır. Siz çocukken cinsel tacize uğradınız mı?

Çocuklar evlerinde gördükleri yanlış davranışları ve psikolojik bozuklukları genellikle normal olarak kabul ederler. Kendilerine karşı işlenmiş günahlardan dolayı utanma hatasına da düşebilirler. Fakat büyüyüp yetişkin biri olduğumuzda bu yaşadıklarımızın bugünkü kimliğimizi oluşturmada nasıl bir rol oynadıklarını anlamamız önemlidir.

Yaşamımız başkalarının hataları sonucu hasara uğramışsa yüreğimizde acılık hissederiz. Oysa kin, yaşamımız boyunca bize karşı günah işlemiş kişilere tutsak kalmamıza neden olur. Bağışlama ise bizi bu ağır zincirlerden özgür kılar.

Tanrı’nın bize olan sevgisini ve iyiliğini onaylarsak geçmişte olan olayların etkisinden kurtulup yüreğimizde esenliğe kavuşabiliriz.

Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize ‘Tanrı’nın çocukları’ deniyor! Gerçekten de öyleyiz. (1. Yuhanna 3:1)

17. Gün – Bağışlamanın derin acısı

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar.*” (Matta 5:7)

Bağışlamak acı vericidir. Ruhumuzun en derindeki parçasına dokunur. Yüreğimiz, “Bunu yapamam!” diye çılgık atar.

Şu soruyu sormak size yardım edebilir: “Benim yaşadıklarımı Tanrı da yaşadı mı? O’na bana olduğu gibi kötü davranıldı mı, zulmedildi mi veya O’ndan da nefret edildi mi?” Bundan daha önemli olan soru şudur: “Ben O’na karşı suç işledim mi? Nasıl?”

Size sadık olmayan bir eşiniz varsa kendinize şu soruyu sorun: “Ben Tanrı’ya karşı sadakatsizlik yaptım mı?” Eğer çocuğunuz şükretmeyi bilmiyorsa ve bencilse, siz de Tanrı’ya karşı bu şekilde davranmış mıydınız? Anne ve babanız gereksinimlerinizi görmezden gelmişler miydi? O zaman kendinize şu soruyu sorun: “Ben Tanrı’yı görmezden geliyor ve kulaklarımı O’nun sesine kapatıyor muyum?”

İsa yeryüzündeyken O’na karşı kötü davranılmıştı. Hor görüldü ve reddedildi (Yeşaya 53:3). Bir arkadaşı O’na para karşılığında ihanet etti ve O’nu bir öpücükle ele verdi! En büyük zorlukları yaşarken, en yakın arkadaşları O’nu bırakıp kaçtılar. Üç yıl boyunca hizmet ettiği ve hastalıklarını iyileştirdiği halk O’na karşı oldu ve O’nu öldürdü.

Göksel Babamız bizim İsa gibi olmamızı ve bize karşı günah işlemiş olanları bağışlamamızı ister. İsa’nın çarmıhta son derece büyük acı çekerken yaptığı gibi onlar adına Tanrı’ya gidebiliriz – “*Baba onları bağışla...*” (Luka 23:34). İsa, bize karşı işlenmiş olan kötülüklerden dolayı hâlâ utanç ve acı duyuyor olsak bile bağışlamayı seçebileceğimizi gösterir.

Mesih İnanlılarının verdiği ilk şehit olan İstefanos, İsa’yı örnek aldı. İnsanlar onu taşlarlarken şöyle dua etti:

“Rab İsa, ruhumu al!” sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: “Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!” bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı. (Elçilerin işleri 7:59-60)

Evet, bağışlama acı vericidir, çünkü sevgimizin verdiği bir kurbandır. Göksel Babamızın bizi bağışlaması da O’na çok pahalıya mal oldu. Oğlu’nu verdi! Ve şimdi başkalarına Mesih’in merhametini göstermemiz için yüreklerimizi değiştirmek istiyor.

18. Gün – Başkalarını bağışlamak ve bereketlemek için zaman ayırın

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar.*” (Matta 5:7)

Şimdi bundan önceki günlerde bağışlama konusunda öğrendiklerinizi uygulama zamanı. Size karşı yanlış davranmış olan herkesi yazacağınız bir liste yapın. Aklınıza gelen her ismi yazın. Bu süreç günler ve hatta haftalar boyunca sürebilir.

Bütün yaşamınızı aklınızdan geçirin ve geçmişte sizi incitmiş olan birine karşı yüreğinizde hâlâ hissettiğiniz bir acılık varsa Kutsal Ruh’un bunu size göstermesini isteyin. Bağışlamanız gereken kişilerin isimlerini yazın.

Şimdi İsa’nın öğrettiklerini dikkate alarak her bir ismi tek tek okuyun:

“Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin.” (Luka 6:27-28)

Listeden bir isim alın ve bu kişiyi Tanrı’ya getirin. Tanrı’nın önünde bu kişiyi bağışlayın. Unutmayın, bağışlamak, onların günahlarını bir daha anmamak demektir. Bu kişi için şu anda hiç sevgi hissetmiyor olabilirsiniz. Derin bir yarayı temizlemenin acı verici olması gibi bunu yapmak da zordur. Bağışlamak için Tanrı’nın yardımına gereksinimimiz var ve bazen bu uzun süren bir süreçtir. Bağışlamakta çok zorlandığımız kişiler için imanlı bir kardeşimizin yardımına gereksinim duyabiliriz.

Sonra, yukarıdaki ayette İsa’nın öğretmiş olduğu gibi, bu kişi için dua edin. Onların Mesih’in inayetini bulmaları ve O’nu tanımanın sevincini yaşamaları için dua edebilirsiniz. Bu, hepimizin alabileceği büyük bir berekettir. Tanrı’nın bu kişiyi bağışladığını ve sizin buna sevindiğinizi aklınızda canlandırabiliyor musunuz?

Listeye devam edin. Bu yolda attığınız her adımda Tanrı’nın yardımını isteyin. Sizin bu acı verici zamanda bile İsa’yı izleme

VII. Ne mutlu yüreği temiz olanlara

19. Gün – Özgürlüğe doğru cesur bir adım atın

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı’yı görecekler.*” (Matta 5:8)

Son birkaç günde okuduklarımız, başkalarının bize karşı işledikleri günahları bağışlamak konusundaydı. Bu bölümdeki Gerçek Mutluluk, kendi yüreğimizde titiz bir ev temizliği yapmamız konusunda bize ilham verecek. İsa’nın araştırması için yüreğimizi açmak bazen başkalarını bağışlamaktan daha zordur. Ama İsa bizi, büyük bir özgürlük bulmamız için kendi ışığına çağırır.

“Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak.” (Yuhanna 8:31-32)

Her şeyi açığa çıkarmak için gerçeğe doğru büyük bir adım atmaya hazır mısınız? Sadece iman yaşamımızın başında değil, iman yaşamımız boyunca bu çok önemlidir. Uzun yıllardır imanlı olan kişiler olarak bile kendi evimizde “çöplerin” dağ gibi birikmesine neden olabiliriz. Yaşamlarımızda gördüğümüz bu dağınıklık baş edilemez hale gelir. Elçi Pavlus gibi şöyle haykırabiliriz:

*Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi...
Günahkârların en kötüsü benim. (1. Timoteos 1:15)*

Pavlus bunları İsa’ya iman ettikten yaklaşık 30 yıl sonra yazdı. Bu yıllar boyunca Tanrı onun üzerinde derin bir şekilde çalıştı. Ne var ki, Pavlus her yıl İsa’ya daha da yakınlaştıkça, yüreğinin tutumunu da o kadar iyi anlamaya başladı. Tıpkı ondan 600 yıl önce Yeremya Peygamberin yazmış olduğu gibi:

“Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, onu kim anlayabilir?” (Yeremya 17:9)

Bazen, yaşlandıkça ve İsa’da olgunlaştıkça, kendi gücümüzle ve kendi doğruluğumuzla kendi kendimize yolumuza devam edebileceğimizi sanırız. Fakat elçi Pavlus, ilk yıllarda olduğu gibi ilerleyen yıllarda da İsa’nın kurtarıcı gücüne gereksinimi olduğunu biliyordu. İsa’nın kusursuz kutsallığının ışığında kendi yüreklerimizin karanlığını görürüz. Kendi doğruluğumuza değil, her zaman lütfkâr Kurtarıcımıza güveniriz.

20. Gün – Mesih’in lütfuna iman

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı’yı görecekler.*” (Matta 5:8)

İsa’nın ışıktaki yürüme buyruğuna uyduğumuz zaman İsa’nın zamanındaki din bilginlerinin günahı olan ikiyüzlülüğü reddetmiş oluruz. İsa elçilerine şöyle dedi:

“Ferisilerin mayasından – yani ikiyüzlülüğten – kaçının. Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.” (Luka 12:1-2)

Ancak günahımızı ışığa getirirken yaşadığımız acı verici sürecin her adımında İbraniler 4:14-16’daki şu gerçeği gözden kaçırmayalım:

Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük baş kâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım. Çünkü baş kâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. Onun için Tanrı’nın lütfu tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütfu bulalım.

Şimdi bu ayetleri birkaç kez okumak için zaman ayırın. Zayıflıklarımızı anlayan merhametli bir baş kâhinimiz var. Yaşamımızın her anında O’nun lütfuna iman etmek, ilerlememizin tek yoludur. Sadece Mesih bizim kirli yüreklerimizi temizleyebilir. “Evi temizleme” konusunda bize düşen görev, karanlık yüreklerimizi ışığa getirmek ve O’na dönmektir.

Martin Luther (Protestanlığın babası) Mesih’te özgürlüğü bulmadan önce, her gün saatler boyunca tövbe ederek günahlarının bedelini ödemesi gerektiğini düşünüyordu. Bu şekilde hiçbir zaman esenlik bulamadı.

İsa’nın “*bizim suçlarımız yüzünden eziyet çektiğini*” anladığımız zaman (Yeşaya 53:5) kendimize eziyet etmemizin ne kadar üzücü olduğunu görmeye başlarız. İsa’nın sunduğu kurbanı bir şey ekleyebilir miyiz? Bu kurban yeterli değil miydi? Günahlarımız için kefareti ödeme girişimlerimiz Tanrı’yı, kendimizi suçlu hissettiğimiz günahattan daha çok kırabilir.

21. Gün – Tanrı’nın yüreğinizi araştırmasına izin verin: Bölüm 1

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı’yı görecekler.*” (Matta 5:8)

Yüreği temiz olanlar, günahları ışığa getirmenin değerini bilirler. Bunu Kutsal Ruh’un yardımıyla yaparız:

“Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi, sına beni, öğren kaygılarımı. Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı, öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!” (Mezmun 139:23-24)

Bu mezmurda yüreğimizi tek başımıza araştırmadığımızı görüyoruz. Bunun için Tanrı’dan yardım isteriz. Kutsal Yazılarda açıkça Tanrı’yı gücendirdiği yazan şeyleri tekrar gözden geçirmek yararlıdır. Rab’bin ışığına geldiğinizde aşağıdaki ayetler ve sorular size yardım edebilir. Tanrı size aşağıda sıralanmamış başka günahları da gösterebilir.

Yaşamınızın en acı verici alanlarıyla zaten uğraşmış olabilirsiniz, ve bu o kadar da zor değildir. Ya da içinizdeki karanlıkla karşılaşmaktan kaçabilirsiniz. Kaçmayın! Yukarıda mezmuru söyleyerek cesaret bulun ve sonra Kutsal Ruh’un sizinle konuşmasına izin verin.

Bu listeyi çalışırken (bugün ve yarın) özellikle yaşamınızda Rab’bin ışığıyla aydınlattığı karanlık alanları kısaca yazın.

Anne ve Babaya Saygısızlık (Yasanın Tekrarı 5:16; Süleyman’ın Özdeyişleri 23:22; Matta 15:3-9):

- Anne ve babanıza karşı saygısızlık ettiniz mi (sözlerinizle, davranışlarınızla, malınızla, zamanınızla)?

Dilin Günahları (Yakup 3:2-12; Matta 5:21-22; Çıkış 20:7):

- Yalan söyleme alışkanlığınız var mı? Ne tür yalanlar söylüyorsunuz?
- Başkaları hakkında dedikodu yapıyor musunuz? Kendinizi övüp diğerlerini aşağı görüyor musunuz?
- Sözcüklerinizi başkalarını yaralamak, dışlamak veya eleştirmek için kullanıyor musunuz?

22. Gün – Tanrı’nın yüreğinizi araştırmasına izin verin: Bölüm 2

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı’yı görecekler.*” (Matta 5:8)

Önceki günün çalışmasında yaptığınız gibi aşağıdaki listeyi okumaya devam edin. Özellikle yaşamınızda Rab’bin ışığıyla aydınlattığı karanlık alanları kısaca yazın.

Aklın ve Gözlerin Günahları (Matta 5:27-29; Matta 7:1-5; Çıkış 20:17; Yaratılış 6:5):

- Aklınız Tanrı’nın önünde kirli mi? Gözleriniz başkalarına şehvetle mi bakıyor?
- Başkalarına karşı yargılayıcı mısınız? Aklınızda yabancı otlar gibi büyüyen olumsuz tutumlarınızı koruyor musunuz?
- Başkalarının sahip olduğu şeylere imrenen “kem gözleriniz” mi var? Başkalarının sahip olduğu maddesel şeylere, başkalarının konumlarına, onların fiziksel görünüşlerine, onların çocuklarına imreniyor musunuz? Başkalarının sahip olduğu şeylere sahip olmak istiyor musunuz?

Şiddet (Çıkış 20:13; Yaratılış 6:11-13; Matta 5:21-22; Yeremya 1:5):

- Başkalarına karşı saldırgan mısınız? Öfkeliyken birini öldüreceğinizi ya da birinin ölmesini dilediğinizi söylemiş miydiniz?
- Kürtaj oldunuz mu veya başkasını kürtaj olması için teşvik ettiniz mi?
- Bedeninize zarar verecek bir şey yaptın mı? (Örneğin: intihar teşebbüsü, kendini kesmek, şiddetle başına vurmak, yeme düzensizliği)

Cinsel Kirlilik ve Bağımlılıklar (Çıkış 20:3-5 ve 14; 1. Selanikliler 4:3-5; Galatyalılar 5:19-21):

- Bedeninizi Tanrı’ya saygısızlık edecek şekilde kullandınız mı?
- Zina ettiniz mi, evlilik dışı cinsel ilişki kurdunuz mu veya pornografi seyrettiniz mi?
- Yaşamınızda Tanrı’nın yerine neleri veya hangi davranışları koydunuz? Diğer bir deyişle teselliye, güvenliği ve mutluluğu Tanrı’nın dışında nerede aradınız? (Örneğin: cinsel ilişki, para, başkaları üzerinde güç, uyuşturucular, alkol, yiyecek vs.)

23. Gün – Utancın kökünü kesmek

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı’yı görecekler.*” (Matta 5:8)

Günahlarımızı Mesih’e itiraf etsek de, başkalarına anlatıp onlardan bizim için dua etmelerini isteyeceğimiz bazı günahlarımız vardır. (Yakup 5:16’ya bakın.) Yüreğinizi güvenilir bir imanlıya açmak, imanda olgunlaşmanın bir parçasıdır. İnsanların sizin bir hata yaptığınızı ve acı çektiğinizi duyduklarında size bir insan olarak gerçekte daha fazla değer verdiklerini görüp şaşıracaksınız. Çünkü böylece sizin içten olduğunuzu ve dindarlık maskesi takmadığınızı görürler.

Mesih’te yeni varlıklar olarak, geçmişiniz sizin tarihinizdir; sizin kimliğiniz değildir. Yüreğinizin kırgınlıklarını başkalarıyla paylaştığınız zaman, sizi güvenilir biri olarak görmeye başlarlar ve onlar da sizinle kendi zayıflıkları ve günahları hakkında konuşmak isteyebilirler. Eğer bunu yaparlarsa, size güvendiklerini unutmamalısınız. Duyduklarınızı başkalarına anlatmayın.

Sizi suçlamayacak ve ayıplamayacak birinin sizi olduğunuz gibi kabul etmesi yaşayabileceğiniz en güzel deneyimlerden biridir. Bu, İsa’yla karşılaşan bir kadının başına geldi. Bu hikâyeyi bilmiyorsanız şimdi Yuhanna 4:1-42 ayetlerini okuyabilirsiniz.

Bu kadın Samiriyeli’ydi. Samiriyeliler karışık bir ırktı ve Yahudiler tarafından reddedilirdi. Kadın Yakup’un Kuyusundan su çekmeye geldi ve İsa’nın orada tek başına oturduğunu gördü. Günün ortasında su çekmeye gelmişti, çünkü o saatte diğer kadınlar orada olmuyordu. Büyük olasılıkla diğer kadınlar onunla konuşmak istemiyorlardı ve o da onlardan uzak duruyordu.

İsa bu kadının yaşamında saklamak istediği şeylere ışık tuttu. Bu kadın beş kez evlenmişti ve şimdi kocası olmayan bir adamla birlikte yaşıyordu. Bundan dolayı utanıyordu, ama şimdi İsa’nın gözlerinde tam bir kabul etme görüyordu. Kadın belki de yaşamında ilk kez kendisini değerli hissetti. Sonra kuyudan ayrıldı ve şöyle diyerek diğerlerinin de gelip İsa’yla tanışmaları için onları teşvik etti: “*Bana yaptığım her şeyi söyledi.*” (Yuhanna 4:29).

Bu karşılaşmanın öylesine değiştirici gücü vardı ki, bu dışlanmış kadın cesaretle kendisini reddetmiş olan şehre gitti. Şehirdeki herkesi İsa’yla tanıştırmaya getirdi. Artık saklanma gereksinimi duymuyordu.

VIII. Ne mutlu barışı sağlayanlara

24. Gün – Tanrımız barış sağlayan bir tanrıdır

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.*” (Matta 5:9)

Barışı sağlama konusu Kutsal Kitap’taki pek çok hikâyede geçer. En olağanüstü hikye ise göksel Babamızın bizimle barış yapmak için kendi Oğlu’nu göndermesidir. Bunu başarmak için verilen kurban, bizim hayal edebileceğimizden daha büyüktür. Dünyadaki milyonlarca kişi, Tanrı’nın yaptığı şey aracılığıyla Tanrı’yla barışmanın sevincini yaşıyor (Romalılar 5:10-11).

Başka bir olağanüstü hikye de Yaratılış kitabında anlatılan Yusuf’un hikyesidir. Yusuf, kardeşleri tarafından köle olarak satılmıştı. Kardeşlerinin kötü davranışları nedeniyle yıllarca çok büyük acı çekti. Mısır’da, babaları öldükten sonra kardeşleri Yusuf’a gelip kendilerine merhamet etmesini istediler. Yusuf’un kölesi olacaklarını söylediler. şu ayetlerde Yusuf’un onlara çok güzel bir şekilde merhametini gösterdiğini görüyoruz:

Yusuf, “Korkmayın” dedi. “Ben Tanrı mıyım? Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını korumak için o ktlğu iyiliğe çevirdi. Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım.” Yreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi.” (Yaratılış (50:19-21)

Tanrı barış sağlayan bir tanrıdır ve O’nun halkı da barış sağlayan insanlardır. Tanrı’nın uzlaşma yapma isteğini anlarsak, barış getirenler oluruz; bunun için acı çekmemiz gerekse bile.

25. Gün – İncittiğimiz kişilere karşı dürüstlük

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.*” (Matta 5:9)

Bundan önceki son iki Gerçek Mutlulukta (Matta 5:7-8), bize karşı işlenmiş olan günahları ve bizim işlediğimiz günahları Tanrı'nın önüne getirdik. Yine de günahın sadece bizimle Tanrı arasında olmadığını unutmayalım; günahın ilişkilerimize de etkisi vardır. Günah, başkalarına karşı saygısızlığı, bencilliği ve aldatmayı da beraberinde getirir. Kayın, kardeşi Habil'i öldürdüğünde Tanrı ona kardeşinin nerede olduğunu sormuştu. Kayın şöyle dedi: “*Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?*” (Yaratılış 4:9). Maalesef biz de bazen böyle davranırız.

Gerçekte Tanrı bizim kardeşimizin bekçisi olmamızı istiyor. Biz, bütün insanlarla iyi ilişki içinde olmak için yaratıldık. Günahlı bir dünyada bunun için çok çabalamamız gerekir, ama eğer barış için yaşamazsak ciddi sorunlarla karşılaşırız. Bireyler arasındaki günahlar zamanla ülkeler arasındaki savaflara bile dönüşebilirler.

Son birkaç günün çalışmalarında yaptıklarımız – günahlarımızı Tanrı'ya itiraf etmek – dünyamızda barışı sağlamaya doğru atılmış bir adımdı. Peki burada duracak mıyız? Kendilerine karşı günah işlediğimiz kişilere hiçbir şey söylemeyecek miyiz? Bizim yaptıklarımızdan dolayı nasıl acı çektikleriyle ilgilenmeyecek miyiz? Gururumuz bunlarla yüzleşmemizi zorlaştırıyor, ancak ışıktaki yürümek için başka bir adım daha atmamız gerekiyor. Elçi Yuhanna'nın ne dediğine bakın:

Ama O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahattan arındırır. (1. Yuhanna 1:7)

Gerçek bir ilişki (başkalarıyla birlik ve barış içinde olma) alçakgönüllülük ve dürüstlük gerektirir. Bu dürüstlük sadece günahları Tanrı'ya itiraf etmek demek değildir. Barış sağlamak için ilişkinin bozulmasında bizim günahlı davranışımızın da rol oynadığını başkalarına itiraf etmemiz gerekir. Bunu yapmak her zaman mümkün değildir. Bazı durumlarda günahımızı itiraf etmek o kişiye daha fazla zarar verebilir. Ancak eğer dua edersek ve bu konuda Tanrı'dan bilgelik alırsak pek çok ilişkiyi onarabiliriz.

26. Gün – İsa dünyayı nasıl değiştirir

Derin düşünmek için ayet: “*Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.*” (Matta 5:9)

İsa sayesinde değişen kişiler barış sağlayan kişiler olurlar ve barış sağlayanlar dünyaya güzel değişiklikler getirirler. Yeni Ahit’te buna verilebilecek bir örnek İsrail’deki vergi görevlisi Zakkay’dır. Şimdi onun hikâyesini Luka 19:1-10’dan okumak için zaman ayırın.

Zakkay Romalılar için çalıştığından ve kendi halkı olan İsrailileri dolandırarak çok para kazandığından insanlar ondan nefret ediyorlardı. Para kazanma tutkusunu onun yüreğini sertleştirmişti. Ama taş yürekli insanlar bile içlerinin derinliklerinde günahlı olduklarını bilirler. Zakkay İsa’yı görmek için ağaca tırmandığında yüreğinde bir şeyler olmaktaydı. İsa ağacın yanından geçerken başını kaldırıp vergi görevlisine baktı ve onu ismiyle çağırıldı!

“Zakkay çabuk aşağı in! Bugün senin evinde kalmam gerekiyor.” (Luka 19:5)

İsa daha önce hiç Zakkay’la karşılaşmamıştı, bu nedenle İsa’nın adını söylemesi onu çok şaşırtmış olmalı. Bazılarımız Zakkay’a benzeriz; Kurtarıcımızın bize zaman ayırabileceğini düşünemeyiz. Ama İsa’nın hepimizi adımızla tanınması ne hoş bir duygu! Kendisini bizimle zaman geçirmek için davet ettirmesi ne olağanüstü bir şey – özellikle de kendimizi böyle değersiz hissettiğimizde.

İsa’nın yaşamımıza gelmesine izin verdiğimizde yaşamımız değişir. Zakkay’ın İsa’yla bir kez karşılaşması yaşamını tamamen değiştirdi. Bu, gerçek bir tövbe anıydı!

Zakkay ayağı kalkıp Rab’be şöyle dedi: “Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldım, dört katını geri vereceğim.” (Luka 19:8)

İsa Zakkay’ı övdü, çünkü onun kurtuluşu bu kadar çabuk kabul etmesi hatalarını düzeltme isteğinden kaynaklanıyordu. Tanrı her birimizin içinde, onarılmayı isteyen yumuşak bir yürek yaratmak istiyor.

IX. Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere

27. Gün – Zulüm görürken İsa’yla birlikte yürümek

Derin düşünmek için ayet: *“Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarıdır. Benim yüzümden insanlar size söviip zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler.” (Matta 5:10-12)*

İnancımızdan dolayı sıkıntılarla karşılaştığımızda İsa’ya hizmet etme işinden emekliye ayrılmayı dileyebiliriz. Ama bizi İsa’yla tanıştıran kişilerin bize ne kadar yardım ettiklerini unutmamalım. Tanrı bizim tıpkı aldığımız gibi karşılıksız vermemizi ister. İsa bizim için her şeyini verdi. Çağlar boyunca milyonlarca isimsiz imanlının, müjdenin bize ulaşması için özveride bulduklarını biliyoruz. Bazıları yaşamlarını da kaybettiler. Böylece biz de her gün özveride bulunmayı öğreniyoruz.

Sonra hepsine “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin” dedi. (Luka 9:23)

Gittiğimiz her yere, özellikle de karanlık yerlere, ışığımızı da götürürüz. Şeytan tarafından körleştirilmiş öfkeli insanların bize karşı oldukları yerler, karanlık yerlerdir. İsa böyle bir muhalefeti çok iyi biliyordu. (Yuhanna 15:18-25)

Zulümlerle karşılaştığımızda zayıf olduğumuzu keşfederiz ve bir dilenci gibi İsa’ya döneriz. Ruhta yoksul olarak O’na sesleniriz; O’ndan utanmamamız ve ışıktan nefret edenleri sevmeye devam etmemiz için bize güç vermesini isteriz.

İsa tutuklandığı zaman elçilerinin kaçması gibi zulüme uğramanın acısından kaçabiliriz (Markos 14:50). Ama yaşamlarımızı korumayı düşünürsek, İsa’nın şimdiye kadar bizim için yaptıklarını reddetmiş oluruz. İsa bizi iyileştirdikten sonra doğruluğa giden yolda karşımıza çıkabilecek zorluklara, acılara ve kayıplara göğüs gerebiliriz. Çünkü Tanrı’nın Egemenliği’ni sevmeyi ve acı çekerken

28. Gün – Mesih’le birlikte dayanacak mıyız?

Derin düşünmek için ayet: *“Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarıdır. Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler.” (Matta 5:10-12)*

İsa bu ciddi konuyu müjde kitapları boyunca işler. (Örneğin Matta 24’e bakın.) İsa en çok kaçınmayı dilediğimiz şeyin zulümlerle karşılaşmak olduğunu biliyor. Eğer istersek çoğunlukla bundan kaçınmamız mümkündür. İmanımızı reddedebiliriz veya İsa’nın öğretisindeki bu kısmı bilmezlikten gelebiliriz. O anda sadece herkesi memnun edecek şeyi söyleyebiliriz. Ama içimizden bir ses bize şöyle sorar: “Sana özgürlük ve umut vermiş olan İsa’ya sırtını dönebilir misin? Gerçeğin tarafında olacak mısınız?”

Martin Luther İsa’yı seçti. Onun zamanındaki Roma Kilisesi imanla lütuf aracılığıyla kurtulduğumuz gerçeğinden uzaklaşmıştı. Kilise insanlara günahlarının bağışını satıyordu ve elde ettiği parayla katedraller yapıyordu. Kilise zenginleşiyordu ve en üstteki önderler lüks içinde yaşıyorlardı. Mesih’in bütün insanların günahlarının bedeli olarak isteyerek kendini kurban olarak vermiş olduğu gerçeğini göz ardı ediyorlardı.

Martin, Yeni Ahit’teki Elçi Pavlus’un yazmış olduğu Romalılar mektubunu okudu ve bu güzel ve sade müjdenin vaaz edilmediğini gördü. Öldürülebileceğini bilmesine rağmen gerçeği cesaretle söyledi ve yazdı. Kutsal Kitap’ın Almanca çevirisi de dahil olmak üzere kitapları Avrupa içinde yayılmaya başladı. 1521’de Luther sapkınlıkla suçlandı ve mahkemede öğretilerini reddetmesi emredildi. Bunun yaşamına mal olacağını bildiği halde geri adım atmadı: “Vicdanım Tanrı’nın Sözü’nün esiridir” dedi, “Hiçbir şeyi reddedemem ve reddetmeyeceğim. Vicdana karşı hareket etmek tehlikelidir ve mümkün değildir. Tanrı yardımcım olsun. Amin. Doğrulardan vazgeçmiyorum ve başka türlü de davranmam.”

Birçok kişi Luther’a katıldı ve durup dinlenmek bilmeden müjdenin gerçeğini Avrupa’da yaydı. Kutsal Kitap halkın diline

29. Gün – Özgür olmak için dua etmek; Tanrı'nın isteğine boyun eğmek

Derin düşünmek için ayet: *“Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarıdır. Benim yüzümden insanlar size söviüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülüünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler.” (Matta 5:10-12)*

Hepimiz putlara tapılan toplumlarda yaşıyoruz. Bu “sahte tanrılar” para, seks veya başka şeyler olabilir ve diz çöküp böyle şeylere tapınmayan Mesih İnanlıları çeşitli zulümlerle karşılaşabilirler. Ama bazılarımız tek bir dine inanılmasını emreden kültürlerde yaşıyoruz. Böyle ülkelerde İsa'nın öğrettiği gibi yaşayanlar, tacizle ve ağır cezalarla karşılaşabilirler veya hapse atılabilir ve hatta öldürülebilirler.

Eski Ahit'te, Babil'de esir olan üç İbrani'den bahsedilir. Kral, kendisinin yaptırmış olduğu heykelin önünde herkesin diz çökmesini buyurmuştu. Diz çökmeyenler diri diri yakılacaktı. Hikâyenin tamamını okumak için Eski Ahit'te Daniel 3'e bakın.

İbraniler diz çökmeyi reddettiler ve kral Nebukadnessar buna çok öfkelenmiş Fırının her zamankinden yedi kat daha çok ısıtılmasını buyurdu. Ama bu üç adam şöyle dediler:

“Bu konuda kendimizi savunma gereğini duymuyoruz. Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır. Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluk etmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız.” (Daniel 3:16-18)

Bu üç adam Tanrı'nın gücünün onları kurtaracağına inandılar, ama eğer Tanrı kurtulmalarını sağlamazsa ölmeye hazır dılar. Bu hikâyede bu adamlar mucizevi bir şekilde kurtuldular. Alevler sadece onları bağlayan ipleri yaktılar ve alevlerin içinde onlarla birlikte “ilahî bir varlığa” benzeyen bir kişi daha göründü!

X. Son Sözler

30. Gün – Bizi sonsuza dek besleyecek *Ekmegi* bulmak

Derin düşünmek için ayet: “*Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan vereceğim.*” (Vahiy 2:17)

Kırık ve acıkmış yüreklerimizi, Gerçek Mutluluk Sözleri ışığında İsa’ya getirdik. Bu, İsa’nın ilk öğretisiydi. Yukarıdaki ayetler ise, İsa’nın son sözlerinden biridir. İsa burada “*saklı man*” dan bahseder.

Man, Tanrı’nın çöldeki yolculuklarında halkına verdiği mucizevi ekmektir. İsa bize kendi zorluklar çölümüzde O’nunla birlikte yaptığımız yolculukta bizi destekleyeceğine söz verir. Bize gerçek manı gösterir:

“Yaşam ekmegi Ben’im. Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. Gökten inmiş olan diri ekmek Ben’im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir.” (Yuhanna 6:48-51)

İsa, başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar bizi doyuran, tatmin eden “*saklı man*”dır. Ama neden saklıdır? Tanrı neden iyi olan bir şeyi saklar? Gerçek Mutluluk Sözlerini incelerken gördüğümüz gibi Tanrı’nın bize verebileceği en değerli şeyler, onu isteyenler ve arayanlar, yani kapıyı çalanlar için saklanmıştır. Evet, Tanrı bizim aç olmamızı ister – bütün yüreğimizle Tanrı’yı arayacak kadar aç.

“Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız.” (Yeremya 29:13)

Gereksinimlerimizin farkında olduğumuz için Gerçek Mutluluk Sözlerini incelemeye başlamıştık ve Tanrı’yı tanıma isteğimiz de bizi O’nun yanına götürecektir; bu dünyadaki zamanımız, Tanrı’ya giden yoldaki hac yolculuğumuzdur. Yüreklerimiz cennete aittir. Bizler Tanrı’yı sevmek ve O’nun tarafından sevilme için yaratıldık. İsa’nın söylediği şu sözlerle tutunmak, bizi gerçekte Tanrı’yı tanımayan dindar

31. Gün – Minnettar bir yürek geliştirelim

Derin düşünmek için ayet: “*Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir; yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim.*” (Mezmur 50:23)

Gerçek Mutluluğu öğrendiğimiz zaman, yaşamımızdaki acı verici gerçeklerle yüzleşmenin bize özgürlük ve iyileşme getireceğini keşfetmiştik. Bu doğrudur: İsa'nın yolunda yürüyenler ne kadar da mutludurlar!

5. bölümde Davud'un da bazen yapmış olduğu gibi olumsuz duygularınızı dışa vuran bir dua yazmıştınız. Şimdi bu son bölümde Rab'be ne kadar minnettar olduğunuzu gösteren bir dua yazın. Kutsal yazılar boyunca Rab İsraililere onlar için yaptıklarını hatırlamalarını söylemişti. Tanrı onları Mısır'dan mucizevi bir şekilde kurtardığı halde çabucak korkmaya ve şikâyet etmeye başlamışlardı. Sadece günlük sorunlarını görüyorlardı, Tanrı'nın bereketini göremiyorlardı. Geçmişteki mucizeleri unutmuşlardı, böylece Tanrı'nın bugün de onları kurtaracağına inanmıyorlardı.

İsraililerin deneyimleri ve şikâyetçi yürekleri bize kendi yüreğimizi gösteren bir ayna gibidir. Tanrı'ya şükretmek, yüreğimizdeki nankörlüğü ve inançsızlığı imana ve sevince dönüştürebilir.

İsa'ya ne için teşekkür edebiliriz? Burada birkaç öneri var:

- Bizi kendine benzetmek için yaşamımızdaki her şeyi kullandığı için Tanrı'ya şükredin.
- Günahın yıkıcı doğasını bize açıkladığı ve O'nun gibi bundan nefret etmemizi sağladığı için Tanrı'ya şükredin (Süleyman'ın Özdeyişleri 8:13).
- Zor koşulları kullanarak bizi güçlendirdiği ve acıları kullanarak bizi daha hassas ve merhametli yaptığı için Tanrı'ya şükredin.
- Gelecekle ilgili planladığı her şey için Tanrı'ya şükredin. Tanrı'nın sizin iyiliğiniz için çalışmaya devam edeceğine duyduğunuz güveni sözlerinizle ifade edin (Romalılar 8:28). O'na sevginizi ve bağlılığınızı hatırlatın.

Ek

İnancın Onaylanması

Tanrı'nın Sözü'nün Gerçeğini Yüreğinize Yerleştirmek

Düşüncelerimizi odakladığımız şey bizi değiştirmeye başlar. Elçi Pavlus bunu şöyle dile getirmişti:

Sonuç olarak kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün. (Filipililer 4:8)

İsa bizim iyi olanı yaşamamızı, O'nun sevdiği şeyleri sevmemizi ve bizim için yaptığı şeylere inanmamızı ister. Şeytan'ın size karşı söylediği yalanları boşa çıkarmak için Tanrı'nın Sözü'nün gerçeklerini alıp bunları kişisel gerçekleriniz yapın. Aşağıda bunu nasıl yapacağınıza dair birkaç örnek verilmiştir. **İnancımızı onaylayan bu açıklamaları kendi kendimize yüksek sesle söylemek bize güç verir. Ayetlere bakmayı unutmayın, onları ezberlemeniz daha iyi olur.**

TANRI BENİ İSA MESİH ARACILIĞIYLA KABUL EDER:

- Günahlarımı itiraf ettiğim ve bağışlanmasını istediğim zaman Mesih onları tamamen bağışladı ve akladı (1. Yuhanna 1:8-10).
- Bana karşı yapılan bütün suçlamalar artık boştur, çünkü şimdi Mesih'teyim (Romalılar 8:1).
- Tanrı'yla barıştım (uzlaştım), çünkü Mesih'in benim için kurban olduğuna iman ederek aklandım (Romalılar 5:1).
- Yardım gereksindiğimde merhamet görmek ve lütuf bulmak için Tanrı'nın tahtına cesaretle yaklaşıyorum (İbraniler 4:14-16).

TANRI BENİ DEĞİŞTİRİR ve O'NU YÜCELTMEM İÇİN VERİMLİ KILAR:

- Özgürlükte yürümek ve daha verimli olarak Babamı yüceltmek için Mesih'te kalırım (Yuhanna 15:1-8 ve Yuhanna 8:31-32).

RAB BENİ TESELLİ EDER VE TAZELER:

- İsa, O'nun koyunlarından biri olan beni koruyan iyi bir çobandır (Mezmur 23 ve Yuhanna 10:14-15)
- Mesih'in boyunduruğunu takındığım zaman canım huzur bulur. Yüküm ağırsa ve yorgunsam O'na gelirim (Matta 11:28-30).

KUTSAL RUH'UN VARLIĞI ve GÜCÜ İÇİMDE:

- Öksüz değilim, çünkü Mesih'in Kutsal Ruh'u içimde yaşıyor ve sonsuza dek benimle olacak (Yuhanna 14:15-18).
- Ben bu dünyada Mesih'in tanığı olabilirim, çünkü Kutsal Ruh beni güçlendirir (Elçilerin İşleri 1:8 ve 2. Timoteos 1:6-8).

GÜNLERİMİ ENDİŞELENEREK GEÇİRMEK ZORUNDA DEĞİLİM:

- Göksel Babam kuşları doyurur ve kır zambaklarını giydirebilir. Benim gereksinimlerimi de karşılayacaktır. Ben öncelikle Tanrı'nın Egemenliği'nin ve doğruluğunun ardından gideceğim ve Tanrı'nın bana günlük gereksinimlerimi vereceğine güveneceğim (Matta 6:25-34).
- Günlük ekmeğimi, bilgeliği ve bu dünyada Tanrı'yı yüceltmek için gereksinim duyduğum her şeyi Babamdan isteyeceğim. O bana cömertçe ve bunları istediğim için beni azarlamadan verecektir (Matta 6:11 ve 7:7-11; Yakup 1:5; Filipililer 4:4-7).

ZULÜMLERLE KARŞILAŞTIĞIMDA KENDİMİ ÇARESİZ HİSSETMEYECEĞİM:

- Zulümlerin sıra dışı bir şey olduğunu düşünmeyeceğim, ama Mesih'te imanlı bir yaşam sürmeye çalışacağım. Dünyanın ilk önce Mesih'ten, Kurtarıcımdan nefret ettiğini hatırlayacağım (2. Timoteos 3:12; Yuhanna 15:18 ve 1. Petrus 4:12-16).
- İsa'nın hep benimle olduğunu ve O'nun adından dolayı zulümlerle karşılaşanlara büyük ödüller vereceğini hatırlayacağım. İsa'nın yaptığı gibi bana zulmedenler için dua edeceğim (Matta 28:20; Matta 5:11-12; Matta 5:43-48 ve Luka 23:34).

Bu kitap size yardımcı oldu mu?

Eğer bu kitap size yardımcı olduysa onu başkalarıyla da paylaşır mısınız? Sizin gibi başka kimin bu kitap sayesinde güç bulabileceğini biliyor olabilirsiniz. Tanrı'nın Sözü'nün arkadaşlarınızın arasında yayılması için lütfen bize yardım edin.

Arkadaşlarınıza bu kitabın (ve bunun gibi başka kitapların) www.learnhisways.com 'dan ücretsiz indirilebileceğini söyleyin.

Bu kitapları başkalarına dağıtmak için bastırmanız da mümkün. Ama lütfen bunu kazanç elde etmek amacıyla yapmayın. Ücretsiz aldığınız gibi ücretsiz dağıtın. Veya kitabı bastırma maliyetini karşılamak için bağış yapmalarını isteyebilirsiniz.

Son olarak, bu kitabın size nasıl yardımcı olduğunu bilmek isterdik. Yukarıdaki web sitesinin “İletişim” sayfasına yorumlarınızı yazabilirsiniz.

Bu Kitabı Başka Bir Dile Çevirmek İsteyenler İçin Açıklama

Bu kitabı başka bir dile çevirmek mi istiyorsunuz? Burada nasıl yapacağınıza dair bilgiler bulabilirsiniz:

1. www.learnhisways.com 'u ziyaret ederek bizimle iletişime geçin. Kitabı hangi dile çevirmek istediğinizi bize yazın. Bize e-posta adresinizi de yazın ki, sizinle iletişim kurabilelim. Çeviri yapmak istediğiniz dile zaten bir çeviri yapılıyor olabilir. Bu durumda size haber veririz ve siz de zaten yapılan bir işi tekrar yapmamış olursunuz.
2. Çeviri kitabın asıl dili olan İngilizce 'den yapılmalıdır. Bu kitabın İngilizce versiyonu yukarıda yazdığımız web sitesinde bulunabilir.
3. Lütfen kitabın İngilizce versiyonunun sonundaki “Guidelines for Translators” adlı kısmı okuyun. İngilizce versiyon da bu web sitesinden indirilebilir: www.learnhisways.com
4. Çeviri, çeviri rehberine uygun olarak tamamlandığında, web sitesi aracılığıyla bizimle iletişim kurun. Sizin çevirinizi, başkalarının ücretsiz indirmesi için web sitesinde yayımlayabiliriz.